

ТОЕ Ё СЛЪГИ ТВОЕГО ІАКОВА, КОЕ ОНЪ ГОСПОДИНЪ
СВОЕМЪ ИСАУЪ ВЪ ДАРЪ ПРОВАЖДА: И ОНЪ САМЪ
ПОДИРЬ НАСЪ ИДЕ.

Тако трѣбува, Любѣзна моѧ, и мы, като
Іаковъ, Обидъ и злѣбу, кою сме дрѣгомъ
направили, колико ё възможно съ добринѣю
и пониженіемъ да заглядваме.

Покрай мѣдраго расположеніѧ своего не за-
борѧви Іаковъ и Бѣгу тако да съ помѣли: Бѣ-
же Отца моего Авраѧма и Отца моего Исаѧка!
Господи! кой си ми рекалъ, да съ вратимъ въ
Отѣчество къ Родителемъ моимъ, и кой си ми
Обѣщѧлъ, какъ ще ми будешъ Хранитель! То-
ликъ милость Тобою мнѣ Слѣзѣ твоемъ Обѣ-
щѧннѣ, азъ никогда не самъ заслѣжилъ. Сѣ-
свѣнь тоѧги сѣѧ нищо дрѣго не самъ имѧлъ, ко-
гда самъ чрезъ Іорданъ минѧлъ; а нынѣ ёто
съ вращамъ съ многочисленнымъ стадомъ. Из-
бави ма нынѣ Отъ рѣкъ Брата моего, Отъ
рѣкъ Исаювыхъ! Въ превѣликомъ страстѣ самъ,
да не дойде, и убіе мене, Женѧ моѧ и Чада!

Вто пакъ прекрасенъ примѣръ, кой ни ясно
доказва, какъ, когда съ молимъ, трѣбува сѣрдце
предъ Бѣгомъ да говори. Яко ё сѣрдце благо-
дарно, смиреннѣ и надежды полно, като Іако-
влево, тогда, само тогда намъ ё молитва
права — добра.